

מקור המאמר בזוהר פרשיות קרח דף קע ע"ב קע ע"א
החתה הוא המביא יסורים לאדם

רבי יהודה פתח, (איוב ז) **שמעו חכמים מלוי וזרעים האזינו לי.**
מה כתיב (איוב זב) **ובשלשת רעיו חרחה אפו על אשר לא מצאו מענה וגו.** דהא אינון הו אמרין מלין, ואיוב לא היה אתנחים עליו. מהכא אוליפנא, מאן דעתל לנחמא לאבל, בעי ליפרא מלין בקדמיתה, (דנ"ע נ"א) דהא חבריא דאיוב הוא אמרי מלוי קשות, אבל לנחמא ליה לאו, בגין דבעי מלין דאייה יודיע עלייהו, באורה קשות) וכדין יקבל עלייה דין, יודיע למלפה קדישא עלייה. מה כתיב, (איוב זב) **ואליהו חפה את איוב בדברים וגו.** דאודי לבתר לקודשא בריך הוא, **וקוביל עלייה דין דשמייא.**

תא חי, כתיב (איוב ז) **לכן אנשי לבב שמעו לי חיללה לאיל מרשות-ברוך-הוא וקיבלו עליון דין שמים.**
בא וראה, כתוב (איוב ז) **לכן אנשי לבב שמעו לי חיללה לאיל מרשות ושדי מעיל.** לכן אנשי לבב שמעו לי, שלמים בכל להבחן דברים. חיללה לאיל זועם בכל יום. ושדי מעיל, דא סמיך לכבלא דא, (דהא אוקמונת) **אל שדי.** (איוב ז) **כפי פועל אדם ישלם לו,** ערם בכל יום. ושדי מעיל, זה סמזה בנגד זה, (הרי פרשוה) אל שדי.

לו, הָא בֶּר נְשׁ אֹזֵל בַּהֲאי עַלְמָא, וַעֲבִיד עַבִּידָתוֹ
וְחַטֵּי קְפֵי מָאִירִה, הַהְיוֹא עַזְבָּדָא תְּלִיא עַלְיהָ,
לְשַׁלְמָא לִיהְ דִּינָא, הַדָּא הַיָּא דְכִתְבֵּבְכִי פּוּעַל
אָדָם יִשְׁלָם לוֹ, הַהְיוֹא עַזְבָּדָא יִשְׁלָם לוֹ.

וְעַם כָּל דָא, אִם יִשְׁים אַלְיוֹ לְבוֹ, כִּיּוֹן דָבָר נְשׁ שְׂנִי
לְבִיה וּרְעִוִיתְיה לְאַתְבָּא קְפֵי מָאִירִה, בְּדִין אֶל
אֱלֹהִי הַרְוחֹות רֹוחְוּ וְגַשְׁמָתוֹ אַלְיוֹ יִאָסָוף לְאַתְצְרָא
בְּצַרְוָא דְחִיִּי, וְלֹא שְׁבֵיק לְנַפְשֵׁיה לְבָר, לְאַתְדָּנָא
בְּדִינָא אַחֲרָא.

אָדָם הַוְלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וַעֲשָׂה
מְעַשָּׂיו וְחוּטָא לְפָנֵי רְבּוֹנוֹ, אָתוֹ
מְעַשָּׂה תָּלִוי עַלְיוֹ לְשִׁלְםָם לוֹ דִין.
זֶה שְׁכַתּוֹב כִּי פָעַל אָדָם יִשְׁלָם
לוֹ, אָתוֹ מְעַשָּׂה יִשְׁלָם לוֹ.

וְעַם כָּל זֶה - אִם יִשְׁים אַלְיוֹ
לְבָרָוֹ. כִּיּוֹן שְׁהָאָדָם שְׁם לְבָרָוֹ
וְרְצֹנוֹ לְשֻׁוב לְפָנֵי רְבּוֹנוֹ, אֹז אֶל
אֱלֹהִי הַרוּחַת רֹוחָו וְגַשְׁמָתוֹ אַלְיוֹ
יִאָסָף לְהַצְרָר בְּצֹרָר הַתְּיִימָם,
וְלֹא מְשָׁאֵר נְפָשָׁו בְּחֹזֶק לְהַדּוֹן
בְּדִין אַחֲרָא.

ספר אור הוזר (עמוד 307)

ו) כופרים לנMRI בכל דברי הוזר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחייבים פניהם ואומרים שככל ספר הוזר הקדוש והתקנים לא יצא מפי רבינו שמעון בר יוחאי וחבריו – כל בר דעת מבין שדברי הוזר הקדוש והתקנים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבורה ונורא מאד הכל רואים ומבינים כל מי שיש לו מה בקדרכו, שאי אפשר לנלוות תורת קדשו ונוראה בזאת כי אם מן השמים, על ידי נביאת פנים בפנים שהוא משה רבינו. ובפרט כל הסודות העצומות והנסכנות שכבר התחילה לנלוות התנאים והצדיקים הקדושים אשר תספור שערות האדם, ורואים עין בעין כי רוח השם דבר בם, כי אי אפשר לנלוות בזאת בשכל אנושי בשום אופן.

וככל השבעים פנים שהתחילה לנלוות מעט דמעת מהם, וככל מה שנגע משה רבינו בארכיעים ימים שלוש פעמים, לחם לא אכל ומים לא שתה, שלא נשמע מעולם שהיה נמצא איש בזה בקדשה בזאת שלא יכול ולא ישתח ארבעים ימים רצופים וכל הנוראות העצומות אלה והאותות והמוספות וכל המורא הנadol אשר עשה משה וכו'. הכל באשר לכלם רוצים להסתיר ולהעלם ולומר שהכל מרמז על דברי חכמת היענים אריסטו וחבריו יפה שם וכו'. וכל זה הוא בחינת בלעם בחינת מצח הנחש שרש חכמת הטבע וכו'.

עד שזו סמוֹך גלו נבלותם לעין כל ומדפים בקריחם הרעים, שפוגרים לנMRI בכל דברי הוזר הקדוש ובכל דרכי הקבלה, ומחייבים פניהם ואומרים שככל ספר הוזר הקדוש והתקנים לא יצא מפי רבינו שמעון בר יוחאי וחבריו, והרפישו איזה קרה על זה וכו'. אשר כל בר דעת מבין שדברי הוזר הקדוש והתקנים אי אפשר להתגלות כי אם על פי רוח הקדש גבורה ונורא מאד שהופיע על צדיק קדוש במוֹתוֹ שהוא רבינו שמעון בר יוחאי ובנו שיבשו שלוש עשרה שנים במערה וכו'.

ו) וכן בתבי הארץ זכרונו לברכה, שאי אפשר בשכל אנושי לנלוות חדישים והתגלות באלה וכו', והם רוצים לערוך ולסתור חס ושלום בנינים נשגבים באלה, לא תהא בזאת בישראל. וכן בתבי הארץ זכרונו לברכה, כמו שאיתה בהקדמת ה'ען חיים', שכלי מי שישתכל בו באמת, יעד שאי אפשר בשכל אנושי לנלוות חדישים והתגלות באלה וכו', והם רוצים לערוך ולסתור חס ושלום בנינים נשגבים באלה, לא תהא בזאת בישראל.

(ספר לקוטי הילכות למוריינו הרבה רבינו נתן מברסלב, הלכות ברכות השמר הלכה ה, אות עב)